

1393 17/3 26: 1. Beh. af F. t. L. ang. Ændr. af L. om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. 1394

at blive bekendt med det Arbejde, der ligger forud for Lovforslaget. Kun vil jeg udtale Haabet om, at Loven vil faa en saadan Karakter, at den ikke bereder Vanskeligheder for vort Erhvervsliv, særlig for Arbejdsgiverne.

Brandes: Den højtærede Justitsminister har fremsat dette Lovforslag meget sent. Gyldigheden af den Lov, som man ønsker forlænget og skærpet, ophører den 31. Marts. Lovforslaget er da kun fremsat nogle Uger inden denne Fristes Udløb. Jeg vilde ønske for mit Vedkommende — jeg tør næsten ogsaa sige for den højtærede Justitsministers Vedkommende —, at han havde ladet ogsaa disse sidste Uger hengaa uden at fremsætte dette Lovforslag. Vi har jo, som allerede nævnt flere Gange, haft lignende Lovforslag til Behandling her i Tinget, Lovforslag, som blev fremsat af daværende Justitsminister Rytter. Disse Lovforslag gik i Hovedsagen ud paa, at Bestemmelsen i Loven af 15. Maj 1875 om fremmedes Udvisning ophævedes. Efter Loven af 1875 kunde en Udlænding, naar han havde været her i to Aar, ikke udvises, medmindre særlige Forhold gjorde sig gældende. Denne Bestemmelse gik man imidlertid bort fra under Verdenskrigen, og dette vedtog man Gang efter Gang, men saaledes, at der her i Tinget fra det socialdemokratiske Partis Side stadig var ivrig Modstand imod Lovens Forlængelse. Og det træffer sig saa højest mærkeligt, at selve den højtærede Justitsminister var Ordfører for sit Parti paa dette Omraade og med sine udmærkede Evner, sin Indsigt i saadanne juridiske Forhold og sin Veltalenhed — jeg nævner alle disse Egenskaber, fordi den højtærede Justitsminister er en forkælet Minister i dette høje Ting, og jeg derfor synes, at det er rimeligt ikke at skaane ham for nogen af de Komplimenter, der passende kan siges ham — stærkt gik imod et Lovforslag af ganske samme Beskaffenhed som dette, kun ikke saa skærpet som dette. Med et senere gik det paa samme Maade. Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Martin Olsen), som da var Ordfører, begreb den Gang ikke, hvorfor Gyldigheden af denne Lov forlængedes. Jeg forstaa derfor meget godt, at det ærede Medlem ikke er Ordfører ved denne Lejlighed. Det var

mig uværdige, som maatte være en Art Mægler mellem dette meget ekstreme Standpunkt: ikke at ville forlænge den Lovgivning, man var begyndt paa under Verdenskrigen — altsaa det Standpunkt, den højtærede Justitsminister stod paa, da der første Gang kom et Lovforslag om Forlængelse, i Samlingen 1920—21 —, og et mere maadeholdt Standpunkt, som jeg indtog, efter hvilket vi gik til en midlertidig Forlængelse af Loven. Det blev saa af det høje Folketing paalagt den daværende Justitsminister, at han i Stedet for at komme igen med Forslag om Forlængelse af den Lov, der havde været en Krigslov, skulde fremsætte Forslag om hele Fremmedlovens Revision. Den daværende Justitsminister undslog sig imidlertid for at efterkomme dette Paalæg og erklærede, at han ikke mente, Tiden var inde til en saadan Revision. Jeg ser nu, at den højtærede nuværende Justitsminister følger i sin Forærgers Fodspor paa dette Omraade og ogsaa mener, at Tiden ikke er inde dertil; Tiden vilde dog have været inde til, at dette Lovforslag kunde være fremsat noget tidligere end 14 Dage før Samlingens Slutning. Den daværende Justitsminister foreslog derimod en Forlængelse af Loven for ret lang Tid, og skønt den socialdemokratiske Modstand var meget stærk mod, at der overhovedet foretoges nogen Ændring i Fremmedloven af 1875 og en Forlængelse af Krigslovgivningen, lykkedes det i Udvalget at mægle mellem de forskellige Anskuelse, saa at vi fik en Lov, der med Udeladelse af forskellige Ændringer i Loven af 15. Maj 1875 blev til en Forlængelse af Gyldigheden af de faa Hovedbestemmelser, som indeholdtes i, hvad jeg kalder Krigslovene.

Hvis nu den højtærede Justitsminister trods sit Partis tidligere Stilling havde fremsat Forslag om en saadan Forlængelseslov, kunde der, hvis det havde været velbegrunder — den højtærede Justitsminister kan ikke være i Tvivl om, at det Lovforslag, han har fremsat, mangler alle Oplysninger —, eller vi i Udvalget fik det velbegrunder, ogsaa fra vor Side have været Tale om at gaa ind paa et saadant Lovforslag. Naar man spurgte Justitsminister Rytter, hvorfor han ønskede Gyldigheden af Bestemmelserne om fremmedes Udvisning forlænges, havde han visse Eksempler at henvise